

అమెరికా బుజ్జిపండు

- శ్రోతర్కయి

కల్చర్ అంటే!?

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపాట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతి సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

“భార్గవి ఆంటీ డాన్స్ ప్రోగ్రాం చేయిస్తున్నారట, నువ్వు కూడా పార్టిసిపేట్ చేస్తావని చెప్పాను పండూ” కొడుకుతో చెప్పింది భార్గవి.

“హూ ఎల్స్ ఆర్ డూయింగ్ ఇట్?”

“నీ ఫ్రెండ్స్ శైలేష్, ప్రవీణ్, అభి, స్వీటీ, యామిని”

“గాళ్ళీ టూ?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“ఆ... అమ్మయిలు కూడా”

“ఐ డోంట్ వాంట్ టు డాన్స్ విత్ గాళ్ళీ”

“అలా అనకూడదు నాన్నా, అందరూ కలసి చేస్తేనే బావుంటుంది.”

“ఓ...కే” అయిష్టంగా ఒప్పుకున్నాడు.

శనివారం బుజ్జిపండు, వైష్ణవి, భార్గవి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళే సరికి మిగిలిన వాళ్ళు అప్పటికే వచ్చి వున్నారు.

“కిడ్స్, మీకోసం మంచి పాట సెలెక్ట్ చేశాను” చెప్పింది భార్గవి.

“ఈజ్ ఇట్ మహేష్ బాబూ’స్ సాంగ్?” అడిగింది రమ్య.

“ఇట్’స్ నాట్ మహేష్ బాబూ’స్ సాంగ్, హిజ్ డాడ్’స్ సాంగ్”

“హా.....” పిల్లలందరూ ఒక్కసారి నిట్టూర్చారు.

“కన్యాకుమారి మీనాకుమారి, నవారు మంచం నెల్లూరే, కెప్పు కేక, రింగా రింగా ఈ పాటలన్నీ ఆల్రెడీ తీసేసుకున్నారట. అందుకని కొంచెం ట్రెండ్ మారుద్దామని పాత పాట సెలెక్ట్ చేసాను” అని పెద్దవాళ్ళతో చెప్పి, పిల్లల వైపు తిరిగి “ఇది చాలా బావుంటుంది, మీకా వీడియో చూపిస్తాను” అంటూ ‘గుంతలకడి గుంతలకడి గుంతలకడి గుమ్మ’ పాట యుట్యూబ్ లో పెట్టింది భార్గవి. పిల్లలో గంట డాన్స్ నేర్చుకున్నాక పండును తీసుకుని ఇంటికి బయలుదేరింది వైష్ణవి.

కారు ఆగిన వెంటనే కిందకు దూకి అక్కోసం తురున లోపలకు పరిగెత్తాడు పండు. తన గదిలో కూర్చుని హోమ్ వర్క్ చేస్తూ వుంది ప్రత్యూష.

“అక్కా అక్కా... గెస్ వాట్?” అంటూ ప్రత్యూష ఏమైనా చెప్తుందేమోనని ఆగాడు.

పుస్తకంలోనుంచి తల పైకెత్తి “వాట్ పందూ?” అంది.

“వు విల్ బి డాన్సింగ్ టువ సాంగ్.”

“వాట్ సాంగ్?”

“ఆ...ఆ...వ ఫర్గట్ ద సాంగ్, బట్ ఆల్ వుయ్ హావ్ టు డు ఈజ్ ఎక్కర్ సైజ్ అండ్ ఛేజింగ్ ది గాళ్ళీ”

“ఛేజింగ్ ద గాళ్ళీ...వాట్ కైండ్ ఆఫ్ డాన్స్ ఈజ్ దట్?” ఆశ్చర్యపోయింది.

“ఐ డోంట్ నో, ఇట్స్ ఫన్” భుజాలెగరేసాడు.

ప్రతి బుధవారం ఒక అరగంట ప్రాక్టీస్ ఒక గంట ఆటలు, శనివారం అయితే ఏకంగా మూడు నాలుగు గంటలు ఆటలే ఆటలు. పండుకు డాన్స్ ప్రాక్టీస్ లు చాలా నచ్చాయి.

“పందూ ఇవాళ డ్రెస్ రిహార్సిల్. ఈ డ్రెస్ వేసుకో” అంటూ నారింజ రంగు పేంటు, తెల్లని మాక్ నెక్ ఫుల్ హాండ్స్ టీ షర్ట్ ఇచ్చింది వైష్ణవి. ఆ షర్ట్ మీద అక్కడక్కడా ఆకుపచ్చరంగు అతుకులు వేసి దానిమీద తళుకులు అంటించి వున్నాయి. దాన్ని చూడగానే మొహం చిట్టించాడు పండు.

“ఐ డోంట్ లైక్ దిస్ డ్రెస్.” అంటూ వాళ్ళ అమ్మ దగ్గరనుండి దూరంగా వెళ్ళాడు.

“డ్రస్ కలర్ ఫుల్ గా...ఇంత బావుంటే నీకెందుకు నచ్చలేదు?” అంటూ వాడి వెనకే వెళ్ళింది వైష్ణవి.

“అది చాలా వియర్డ్ గా వుంది. ఐ డోంట్ వాంట్ టు వేర్ ఇట్”. సోఫా వెనుక దాక్కున్నాడు.

“చాలా బావుంది. వీడియోలో చూళ్ళా...ఆ సినిమాలో హీరో కూడా ఇలాంటిదే వేసుకున్నాడు. ఈ డ్రస్ కోసం ఎన్ని పాపులు తిరిగానో తెలుసా. కావలసిన షర్టు దొరక్కపోతే తెల్ల షర్ట్ తీసుకుని ఇవన్నీ నేనే కుట్టాను కూడానూ... ప్లీజ్ బంగారూ వేసుకోమ్మా” అంటూ బతిమలాడుతూ ఆ డ్రెస్ వేసింది వైష్ణవి.

“ఇట్ ఈజ్ టూ హాట్ అమ్మా” ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు. ఈలోగా భార్గవి నుండి ఫోన్ వచ్చింది. వైష్ణవి మాట్లాడుతూనే గదిలోకి వెళ్ళి పండు రోజూ వేసుకునే బట్టలు తీసుకుని వచ్చింది.

“పందూ ఇవాళ డ్రెస్ రిహార్సల్ కాన్సిల్ అట” అంటూ నీరసంగా సోఫాలో కూర్చుంది.

“ఎస్...” అని అరుస్తూ పండు అమ్మ చేతిలో బట్టలు తీసుకున్నాడు. ఈ సంభాషణ అంతా వింటున్న ప్రసాద్ “ఏమైంది... ఎందుకు కాన్సిల్ అయిందిట” అని అడిగాడు.

మన కల్చర్ కి సంబంధించిన కార్యక్రమాలు ఉంటే బావుంటుందని అసోసియేషన్ వాళ్ళు ఫోన్ చేశారట.”

“అమ్మయ్య ఇక ఈ రికార్డింగ్ డాన్స్ ఆపేస్తారన్నమాట. ఈసారి కొంచెం మంచి పాట చూడండి.” ఉత్సాహంగా చెప్పాడు ప్రసాద్,

“ఈ పాట అలాగే వుంచి పిల్లల డ్రస్ మారుస్తానంది భార్గవి. మీ కాటన్ పంచె, ప్రత్యూష ఎరుపు కుర్తా తీసుకురమ్మంది” అంటూ పండును తీసుకుని బయటకు వెళ్ళింది.

భార్గవి వాళ్ళింటికి వెళ్ళగానే పండుకు పంచె కట్టింది వైష్ణవి. పేంట్ లాగే ఉండి కొంచెం వదులుగా ఉండంతో వాడికి కూడా నచ్చిందది.

“అమ్మా ఇదేం డ్రస్?” అద్దంలో చూసుకుంటూ అడిగాడు.

“దీన్ని పంచె అంటారు నాన్నా. ఇది ఇండియన్ ట్రెడిషనల్ డ్రస్”

“అంటే?”

“ఇండియాలో వాళ్ళు వేసుకునే డ్రస్” వివరించింది.

“ఇండియాలో పీపుల్ రోజూ ఇలాంటి డ్రస్నే వేసుకుంటారన్నమాట” అనుకున్నాడు పండు.

ఓ రోజు ఉదయం పండు బ్రేక్ ఫాస్ట్ టేబుల్ దగ్గరకు రాగానే వైష్ణవి “ఇవాళ ‘ఉగాది’ పండుగ నాన్నా, ముందీ ఉగాది పచ్చడి తిని తరువాత సీరియల్ తిను” అంటూ స్నాన్తో కొంచెం పచ్చడి పెట్టింది. బెల్లం ఎక్కువేసిందేమో తియ్యగా ఉందది. మరికొంచెం కావాలని అడిగి పెట్టించుకుని తిని స్కూలుకు వెళ్ళిపోయాడు పండు. ఆ వచ్చే శనివారమే తెలుగు అసోసియేషన్ వారు వేడుకగా చేస్తున్న ‘ఉగాది’ పండుగ.

శనివారం సాయంత్రం వేడుకలు జరిగే ప్రదేశానికి వెళుతుండగా “నాన్నా ఇట్టే ఆల్రెడీ త్రీ ఓ క్లాక్” కంగారుగా చెప్పాడు పండు. “ఏం ఫరవాలేదు నాన్నా ప్రోగ్రామ్మి ఓ గంట ఆలస్యంగానే మొదలౌతాయి” చెప్పాడు ప్రసాద్. కారు దిగి లోపలకు వెళ్ళగానే అందంగా అలంకరించిన టేబుల్ వెనుక ముగ్గురు అమ్మాయిలు నవ్వుతూ స్వాగతం పలికారు. ఒకమ్మాయి వీరిమీద పన్నీరు చల్లింది. తన చేతిమీద పడిన నీళ్ళను తుడిచేసుకున్నాడు పండు.

“పండూ స్మైల్ చూడు ఎంత బావుందో?” గుసగుసలాడింది ప్రత్యూష. చెయ్యి మొహం దగ్గర పెట్టుకుని వాసన చూసాడు. వాడికా వాసన చాలా నచ్చింది. ఈలోగా మరో అమ్మాయి వైష్ణవికి ఒక పుస్తకం, గులాబి పువ్వు ఇచ్చింది. తనకూ ఇస్తుందేమో అన్నట్లుగా అక్కడే ఆగాడు పండు.

ఆ అమ్మాయి పండును చూసి “హి ఈజ్ సో క్యూట్” అని నవ్వింది కాని ఏమీ ఇవ్వలేదు. ఆ అమ్మాయి తననలా అనడం అస్సలు నచ్చలేదు వాడికి. మరో అమ్మాయి ప్రసాద్ కి రెండు బాండ్ లు ఇచ్చింది.

పండు తనకు బాండ్ ఇవ్వమన్నట్లుగా చెయ్యి చాపాడు కాని ఆ అమ్మాయి “ఓనీ ఫర్ అడల్ట్స్” “ అని మొహమాటం లేకుండా చెప్పేసింది. “నాట్ ఫెయిర్” అనుకుని అమ్మ చేతిలోని పుస్తకం తీసుకుని చూసాడు. ముఖ చిత్రం మీద వేసిన బొమ్మ వాడికి చాలా నచ్చింది. పైన రాసున్న దాన్ని చదవడానికి ప్రయత్నించాడు, వాడికి ఏమీ అర్థం కాలేదు. పుస్తకం లోపలి పేజీల్లో చూసాడు. అక్కడక్కడా బొమ్మలు, కొన్ని కార్టూన్స్ కనిపించాయి, కాని అన్నీ తెలియని అక్షరాలే వున్నాయి.

“నాన్నా ..ఐ కుడుంట్ రీడ్ దిస్. వాట్ ఆర్ దీజ్? అక్షరాలను చూపిస్తూ అడిగాడు.

“అవి తెలుగు లెటర్స్ పండూ”

మళ్ళీ చదవడానికి ప్రయత్నించాడు. అర్థం కాలేదు. “వాట్స్ ఇన్ హియర్?” వేలు పెట్టి చూపించాడు.

“‘వాహిని’...ఈ మగజైన్ పేరు” చెప్పింది వైష్ణవి.

ఓ తెలుగులో లెటర్స్ ఉంటాయా...అనుకుంటూ మళ్ళీ ఆ పుస్తకం వైపు చూశాడు. ఆ అక్షరాలేంటో నేర్చుకోవాలన్న ఆసక్తి కలిగింది వాడికి.

అక్కడనుండి వెళ్తుంటే ఒక టేబుల్ మీద ట్రేలో చిన్న చిన్న గ్లాసులు పెట్టున్నాయి. వాటిలో ఏదో చిక్కని పదార్థం ఉంది. “ఉగాది పచ్చడి తీసుకుంటారా?” ఆ టేబుల్ దగ్గరున్న అమ్మాయి అడిగింది. వైష్ణవి, ప్రసాద్ చెరో గ్లాసు తీసుకున్నారు. ఆ అమ్మాయి పిల్లలకు కూడా రెండు గ్లాసులు ఇవ్వబోయింది. “ నో థాంక్స్” అని చెప్పింది ప్రత్యూష. పండు గ్లాసు తీసుకుని సందేహంగా దానివైపు చూస్తూ కొంచెం రుచి చూశాడు.

“యాక్ అమ్మా ఏం బాలా...”

టీబుల్ దగ్గరున్నమ్మాయి ఏదో పనున్నట్లు త్వరత్వరగా అక్కడినుండి వెళ్ళి పోయింది. వైష్ణవి వాడివైపు కొంచెం కోపంగా చూస్తూ “పందూ అలా అనొచ్చా..” అంది.

“నిజం అమ్మా యక్కీగా ఉంది”

“అలా చెప్పడం నైస్ కాదు.” అంటూ వాడి చెయ్యి పట్టుకుని ముందుకు తీసుకుని వెళ్ళింది.

“వాడు చెప్పింది కూడా నిజమేగా” నవ్వాడు ప్రసాద్.

“మీరూరుకోండి పిల్లలకు చెప్పాల్సింది పోయి....” అంటూ ఈ లోగా ఆడిటోరియం కనిపించడంతో గేటు ముందున్నతనికి తన చేతికి వున్న బాండ్ చూపించింది.

నలుగురూ లోపలకు వెళ్ళి చీకటిలో తడుముకుంటూ ఖాళీగా ఉన్న కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. వేదిక మీద వున్నతను తెలుగు భాష, సంస్కృతి గురించి ఇంగ్లీషులో వివరిస్తున్నాడు.

“అమ్మా ఆ అంకుల్ కి తెలుగు రాదా?” అడిగాడు పండు.

“ష...” అంటూ మాట్లాడవద్దన్నట్లుగా సైగ చేసింది వైష్ణవి.

తరువాత కార్యక్రమం పిల్లలు డాన్స్. ఫోటోలు, వీడియో తీస్తున్నవాళ్ళు ముందు నిలబడడంతో పండుకు వేదిక కనిపించడం లేదు. లేచి నిలబడ్డాడు. వెనుక వున్న వాళ్ళకు కనిపించదని ప్రసాద్ వాడిని కూర్చోబెట్టాడు. కుర్చీలో కూర్చుని తల బాగా వెనక్కి వంచి చూశాడు. వెనుక గోడనుండి ఒక వెలుగు వస్తూవుండడం చూసి అది ఎక్కడవరకూ వెళుతుందో గమనించాడు. ఆ కాంతిపుంజాన్ని అందులో మెరుస్తూన్న చిన్నచిన్న వెలుగు కణాల్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

“పందూ లుక్ రామ్, లక్ష్మణ్, సీత ఆర్ ఆన్ ది స్టేజి” మెల్లగా చెప్పింది ప్రత్యూష. పండు కుర్చీలో ముందుకు వంగి ఆసక్తిగా చూసాడు. కథల్లో వాళ్ళు అలా వేదిక మీద కనిపించంతో వాడికి చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. వాళ్ళేం మాట్లాడుతున్నారో పండుకు అస్సలు అర్థం కాలేదు.

“నాన్నా వాళ్ళు ఏ లాంగ్వేజ్ మాట్లాడుతున్నారు? అడిగాడు పండు.

“తెలుగే పందూ”

పండుకు నమ్మకం కలగలా. నాన్న వేపు చూసి మళ్ళీ జాగ్రత్తగా విన్నాడు, అయినా అర్థం కాలేదు. అటూ ఇటూ చూసాడు అందరూ నిశ్శబ్దంగా చూస్తున్నారు. జేబులోంచి మెల్లగా చక్ లెట్ తీసి తింటూ రేపర్ ను గుండ్రంగా చుట్టడం మొదలెట్టాడు. చప్పట్ల శబ్దం వినిపించి తనూ చప్పట్లు కొట్టాడు. “చాలా బావుంది కదూ” అడిగింది వైష్ణవి. చేతిలోని రేపర్ వైపు చూసి అవునన్నట్లుగా తల ఊపాడు. గట్టిగా విజిల్స్, అరుపులు వినిపించడంతో ఎక్కడా అని చూశాడు. కొంతమంది కుర్చీల్లో నిలబడి ఉత్సాహంగా అరుస్తున్నారు. పెద్దవాళ్ళు అలా అల్లరి చేయడం చాలా కొత్తగా అనిపించింది వాడికి. వాళ్ళు చూస్తున్నవైపు చూశాడు. అక్కడో అమ్మాయి చేయి ఊపుతూ ఉంది. ఆ అమ్మాయి ఏదో పాటకు డాన్స్ మొదలెట్టింది.

“అమ్మా ఆ అమ్మాయి షేం షేం బట్టలు వేసుకుంది” వైష్ణవికి చెవిలో చెప్పాడు.

“షే...అలా అనకూడదు. ఆ అమ్మాయి పెద్ద హీరోయిన్ ఇండియా నుండి వచ్చింది.” చెప్పింది వైష్ణవి.

పండుకేమీ నచ్చలేదా అమ్మాయి. అమ్మ సెల్ ఫోన్ తీసుకొని ఆడుకుంటూ కూర్చున్నాడు. ఆట పూర్తయి తల పైకెత్తేసరికి వేదిక నిండుగా కనిపించింది.

“అక్కా లుక్ దేర్ ఆర్ సోమెని పీపుల్ ఆన్ ది స్టేజ్” ప్రత్యూష వైపు తిరిగి మెల్లగా చెప్పాడు.

“లుక్ ఎట్ దెయిర్ కాస్టూమ్స్” అంటే మెల్లగా చెప్పింది ప్రత్యూష.

“దే లుక్ సో ఫన్నీ” అంటూ నవ్వాడు.

“ఐ థింక్ దే ఆర్ కూల్”

పసుపు రంగు పంచె కట్టుకున్నతను వైక్ తీసుకుని “మేక తోకకు మేక తోక మేకకు తోక మేక తోకామేక” అంటూ పద్యం పాడడం మొదలు పెట్టాడు.

“దట్ అంకుల్ ఫర్గాట్ హిజ్ లైన్స్, హి కెన్ ఓన్లీ రిమెంబర్ గోట్ అండ్ టైల్” చెప్పాడు పండు. కిసుక్కున నవ్వారు పక్కనెవరో.

పండును తీసుకుని బయటకు వచ్చాడు ప్రసాద్. ఇద్దరూ అక్కడున్న స్టాల్స్ చూస్తూ నడుస్తున్నారు. రెడ్ క్రాస్ స్టాల్ దగ్గరకు రాగానే ఆ స్టాలతను రక్తదానం గురించి వివరించాడు. ప్రసాదు పెన్ తీసుకుని ఒక కాగితం మీద తన వివరాలు రాయడం మొదలుపెట్టాడు.

“కెన్ ఐ హావ్ ఎ పెన్ టూ?” అడిగాడు పండు.

“వై నాట్... టేక్ ఇట్” ఇచ్చాడతను.

“గివ్ మీ ది పేపర్, ఐ ఇల్ రైట్ డౌన్ మై డీటెయిల్స్” అనగానే ఆ స్టాలతను, ప్రసాద్ ఇద్దరూ నవ్వారు. వాళ్ళెందుకు నవ్వారో అర్థం కాలేదు పండుకు. చిన్నబోయిన పండు మొహం చూస్తూ పెద్దవాళ్ళే రక్తదానం చెయ్యాలని చెప్పాడు ప్రసాద్. “నాట్ ఫెయిర్” అనుకున్నాడు పండు. “త్వరగా పెద్దయిపోవాలనీ, అప్పుడు పిల్లల్ని చూసి అస్సలు నవ్వకూడదనీ” అని కూడా అనుకున్నాడు. ఈలోగా ప్రవీణ్, శైలేష్ కనిపించారు వాడికి. పెద్దవాళ్ళు మాట్లాడుకుంటుండగా పిల్లలు ముగ్గురూ పక్కనే ఉన్న పెద్ద స్టాల్ దగ్గరకు వెళ్ళారు. అక్కడో పక్క స్టాండ్స్ కి రంగు రంగుల బట్టలు వేలాడదీసి ఉన్నాయి. ఇంకో వైపు టేబుల్ మీద వరుసగా కొన్ని బొమ్మలున్నాయి.

“లుక్ లుక్... దేర్ ఈజ్ తొండం గాడ్” అరిచాడు ప్రవీణ్.

“తోక గాడ్ టూ...” ఆసక్తిగా చూస్తూ చెప్పాడు శైలేష్.

“ఐ సి ఫ్లాట్ గాడ్ అండ్ స్నేక్ గాడ్” చప్పట్లు కొట్టాడు పండు.

వీళ్ళ ముగ్గురి మాటలు విని షాపతను నవ్వడంతో కొంచెం కోపంగా చూసాడు పండు.

“కిట్స్ డిన్నర్ టైం, లెట్స్ గో టు ది డైనింగ్ హాల్” అంటూ వైష్ణవి పిలవడంతో ముగ్గురూ పెద్దవాళ్ళను అనుసరించారు. డైనింగ్ హాల్ దగ్గర లైన్స్ చాలా పెద్దగా వున్నాయి. తక్కువగా ఉన్న లైన్లు చూసుకోవడంతో మూడు కుటుంబాల వారు వేరైపోయారు. పిల్లలిద్దరినీ ఖాళీగా ఉన్న టేబుల్ దగ్గర కూర్చోబెట్టి వైష్ణవి, ప్రసాద్ లైన్లో నిలబడి తందూరి చికెన్, మట్టన్ బిర్యానీ తీసుకొచ్చారు.

“అమ్మా ఇవాళ పండుగ చేసుకుంటున్నాం కదా” అడిగింది ప్రత్యూష.

“అవున్నాన్నా త్వరగా తినండి. డిన్నర్ తరువాత మీ ప్రోగ్రాం ఉంది” చెప్పింది వైష్ణవి.

“మరి...పండుగ రోజు నాన్ వెజ్ తినకూడదుగా” ఫ్లేట్ లో ఉన్న పదార్థాలను చూస్తూ అడిగింది. పండు చికెన్ తీసుకోబోయి సందేహంగా నాన్న వైపు చూసాడు.

“ఇవాళ అసలు పండుగ కాదుగా తినొచ్చు” చెప్పాడు ప్రసాద్.

అందరూ భోజనం చేసాక “మీరు లోపలకు వెళ్ళి కూర్చోండి మేము గ్రీన్ రూమ్ కి వెళ్తాం. వీడియో తీయడం మరచిపోకండి” ప్రసాద్ కి జాగ్రత్తలు చెప్పింది వైష్ణవి. ‘గ్రీన్ రూమ్....స్టేజ్’ అనుకుంటూ అమ్మను అనుసరించాడు పండు. వాడు ఊహించినట్లుగా ఆ గది పచ్చగా లేదు. అమ్మ ‘గ్రీన్ రూమ్’ అని ఎందుకన్నదో అర్థం కాలేదు వాడికి. ఆ గదిలో వున్న వాళ్ళందరూ వేరే గ్రహం నుండి వచ్చినట్లు వింతగా కనిపించారు వాడికి. కొంతమంది అమ్మాయిలు పసుపు రంగు చీరలు కట్టుకుని మొహానికి పసుపు పూసుకుని పెద్దబొట్టు పెట్టుకుని చేతిలో కొమ్మలు పట్టుకుని తిరుగుతున్నారు. ఇంకొంతమంది పిల్లలు తళతళ మెరిసే బట్టలు వేసుకుని హానికి మేకప్ వేసుకుంటున్నారు. పండుకు పంచె కట్టి, కుర్తావేసి నడుము చుట్టూ ఓ చున్నీ, తలకు మరో చున్నీ కట్టింది వైష్ణవి.

“మన ప్రోగ్రాం టైం అవుతోంది, స్టేజ్ దగ్గరకు వెళ్తామా?” అంటూ భార్గవి రావడంతో సరేనన్నట్లుగా తలూపింది వైష్ణవి.

“అమ్మా...” మెల్లగా పిలిచాడు పండు.

“ఏంటి నాన్నా?” అంది. చెవిలో చెప్పాలన్నట్లుగా సైగ చేసాడు. కిందకు ఒంగింది.

“ఐ నీడ్ టు గో టు ది రెస్ట్ రూమ్”

“ఇప్పుడా...ఇంకాసేపట్లో ప్రోగ్రాం మొదలవబోతుంది” అంటూ, “భార్గవీ, మీరు స్టేజ్ దగ్గర ఉండండి మేము 5 నిముషాలలో వచ్చేస్తాం” అంటూ పండు చెయ్యి పట్టుకుని రెస్ట్ రూమ్ వైపు పరిగెత్తినట్లుగా తీసుకెళ్ళింది.

వైష్ణవి వాడికి మళ్ళీ పంచె కట్టి అప్పటికే వేదిక మీద నిలుచుని వున్న వాడి స్నేహితుల దగ్గరకు పంపించింది. తెర తీశాక పండుకు ఎదురుగా చీకటి తప్ప ఏమీ కనిపించలేదు. తామెక్కడున్నారో అర్థం కాలేదు వాడికి. ఈలోగా వాళ్ళు డాన్స్ నేర్చుకున్న

పాట వినిపించడంతో దాని కనుగుణంగా డాన్స్ చెయ్యడం మొదలెట్టాడు. పూర్తవగానే పెద్దగా చప్పట్ల శబ్దం వినిపించి, చాలా సంతోషపడ్డాడు. రాత్రి పదిగంటలకు వాళ్ళ కారు ఇంటి దారిపట్టింది.

“ఇవాళ ప్రోగ్రామ్మీ బావున్నాయి కదూ” ప్రసాద్ వైపు చూస్తూ అంది వైష్ణవి.

“అ..పిల్లలు చాలా బాగా చేశారు” మెచ్చుకున్నాడు ప్రసాద్.

“ఇలాంటి వాటిలో పార్టిసిపేట్ చేస్తే పిల్లలకు మన కల్చర్, వాల్యూస్ తెలుస్తాయ్” అంది.

“అక్కా... వాట్ ఈజ్ ‘కల్చర్’?” అడిగాడు పండు.

“వేరింగ్ గుడ్ క్లోత్స్ అండ్ సెలబ్రేట్ అవర్ ఫెస్టివల్స్” చెప్పింది ప్రత్యూష.

“ఇంకా షేం షేం పాటలకు డాన్స్ చేయడం కూడా” పూర్తిచేశాడు పండు.

(వచ్చేనెలలో బుజ్జిపండు ఏం కబుర్లు చెబుతాడో..ఎదురు చూస్తుండొం..)

రచయిత్రి బ్లాగు : <http://themmera.blogspot.com/>

[Click here to share your comments on this story](#)